

Xuraman xanım Muradovanın ad gününə yeni uğurları

Xuraman xanım Muradova - sahibkar, xeyriyyəçi, iş adamı, Türk dünyası "Onur-Şərəf" medalı mükafatçısı, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, Türkiyə İltisam Birliyinin üzvü, "Vektor" Beynəlxalq Akademiyasının fəxri professoru, çox istedadlı yazarı və oxucular tərəfindən sevilən-qarşılanan "Sənə məktub yazacam" kitabının müəllifidir. Sözlərinə bəstələnən mahnılar, "Sənə məktub yazacam" başda olmaqla, bütün mahnıları xalqın sevə-sevə qulaq asdığı mahnılardır.

Birinci və İkinci Qarabağ müharibələri gedən vaxtı əlindən gələni əsirgəməyən böyük xeyriyyəçi insan və hər zaman qazılar, şəhidlər ailələrinə təmənnsiz dəstək olan Xuraman xanım Muradova möhz bu xeyirxahlığına, maraqlı, peşakar, istedadlı yazılarına görə oxucular tərəfindən həmişə sevilir. Yüksək vətənpərvərlik notları üzərində köklənən hər bir çıxışı rəğbətə qarşılanır.

Son beş ildə bədii yaradıcılıqla daha ciddi məşğul olan Xuraman xanımın yazdığı şeirlər, poemalar, nəsr əsərləri, aforizmlər oxucuların böyük marağına səbəb olur. Bir daha vurğulayırıq ki, onun sözlərinə yazılan mahnılar isə dinləyicilərin sevə-sevə qulaq asdığı mahnılardır.

2023-cü ilin avqust ayının 22-də Xuraman xanım Muradovanın doğum günüdür.

Əziz oxucular! Xuraman xanım Muradovanın Birinci və İkinci Qarabağ müharibəsinə həsr etdiyi "Nəbi və Həcər" poemasını ad günü ərəfəsində sizə təqdim edirik, onu bu əziz gün münasibətilə təbrik edib, çoxsaylı oxucularımız adından can sağlığı, yeni-yeni yaradıcılıq uğurları arzudirik. İnanırıq ki, əvvəlki şeirləri kimi bu poema da sizin xoşunuza gələcək və seviləcəkdir.

Xuraman MURADOVA

NƏBİ və HƏCƏR DASTANI

(Poema)

Birinci və ikinci Qarabağ müharibəsinə həsr olunub. Müəllif

Köçür Mingəçevirə Nəbi ailəsiylə,
Onlarla sağollaşıb qaydır müharibəyə.
Hərbiçilək atılır o, könüllü döyüşə,
Düşmənlər lərzəyə gəlir, düşür yaman təşvişə.
Nəbinin igidliyi gözür dillərdən-dilə,
Cəsur komandir kimi tanınır o, tezliklə.
Qəhrəmanlıq göstərər döyüşür bir neçə il,
Əzir düşmənin başını, onları edir zəlif.
Döyüşlərin birində Nəbi qəhrəman kimi,
Şəhidlik zirvəsinin olur igid hakimi.
Dəfn olunur Bakıda,
Şəhidlər Xiyabanında.
Dəfn olunur onu sevən
Könüllülər sultanında.
Tez-tez Mingəçevirdən,
Uşaqları gəlirlər.
Nəbinin məzarını
Ziyarət eyləyirlər.
Nəbinin gözlərində çağlayırdı buludlar,
Qisas almaqdan ötrü gərginləşdi o ki var.
Baxdıqca qəbirlərə ürəkli dağları,
Düşmənlər nifrət hissi qəlbində alovlanır.
Gör neçə ana-bacı, qardaş-oğulsuz qalmış,
Neçə ailə başsız, ocaq sönlüb qaralmış.
Gözləri yolda qalan neçə körpə atasız,
Neçə nişanlı oğul qaldı toysuz-mağarsız.
Kosirdi bu ağır qəlbini bıçaq kimi,
Nifrətdən yanırıd üreyi ocaq kimi.
Düşmənlər önündə özün bir anda hiss eylədi,
"Bu qan yerdə qalmasın"- öz-özünə söylədi.
Nəbinin gözlərində qisas hissi yanırıd,
Vətənlə məhəbbətindən içdən alınlardı.
Baxdıqca atasının o məğrur baxışına,
Bacısının gözündən axan qəm yağışına
Hərbiçilək olmaq eşqi, cəbhəyə getmək eşqi,
Keçdi dərhal könlündən tezco böyümək eşqi.
Baxdılar, seyr etdilər şəhidlərin qəbrini
Hər şəhidin qəbrindən asdılar öz səbrini.
Bu səbirin içində intiqam, qisas hissi,
Doğma torpaqlarının qışqırığı, haray səsi.

Aradan illər keçir, böyüyür uşaqları,
Böyüyür onsuz qalan könül yaraşıqları.
Hər iki bacı-qardaş ali məktəbə gəlir,
Qəlbində arzu-dilək sanki göyə yüksəlir.
Nəbi hərbi səhni, Həcər hökümət seçir,
Çox yüksək balla onlar qəbuldan rahat keçir.
Nəbi hərbiyə gedir, canla-başla çalışır,
Vətənlə xidmətinə doğmaqla alışır.

O, hərbi xitməni artıq başa vurmuşdu,
Vətənin keşiyində ləyaqətlə durmuşdu.
Onun oşqor qəlbində ata yurdun nisgili,
Gözündə uşaqlığın getməyən həsrət səli...
Parçalanmış ümidi, parçalanmış arzusu,
Həm şəhid atasının, həm torpağın qisası.
Narahət ürəyində bu əzab yaşayırdı,
Ağrını oğul kimi çiyində daşıyırdı.
Vətənmüharibəsinin igid oğullarının,
Atasıyla bərabər əmr adlarını,
"Öncə Vətəndir" deyib döyüşən qəhrəmanlar,
Şəhidlik zirvəsinə şərafət ucalanlar
Məqsədləri vətəndir, torpaqdır, həm anadır!
Bu vətən bir yanadır, onlar da bir yanadır.
"Ürəyimcə almasam qisasımı düşməndən,
Bağışlamaz heç moni nə anam, nə də vətən.
İşğal altında olan vətən torpaqlarının,
Lələ meşələrin, boynu bükük dağların
Harayını eşidib dözü bilmirəm daha,
Gedəcəm düşmənlər üstə, ümidim tək Allaha."
Bu sözləri söyləmiş əfsanəvi qəhrəman,
Adı dillər əzbəri, igid Mübariz oğlan.
O gecənin yarısı tək edərək hissəni,
Var gücüylə susdurur erməni qüvvəsini.
Şığıyır ildırım tək düşmənlər üstünə bir an,
Minalı sərhədləri keçir o dayanmadan.
Gözlərində dondurur vaxtı da, zamanı da
Vaxtını fəvqə vermir, ötürür bir anı da.
Biçir, türkün qanına susayan erməniyi,
Doğma torpaqlarında ulayan erməniyi.
Ölümün gözlərinə dik baxan Mübarizim,
Qəhrəmanlıq simvolum, ərəf, igidlik rəmzim.
Göstərir düşmənlərə kimin kim olduğunu,
Bu torpaqda sən kimi oğul doğulduğunu.
Qorxu içində qalan düşmənlər bir anlıq çəşir,
Ağzında dililə təpir, ayaqları doladır.
Bir anlıq sanırlar ki, qoşun gəlib üstünə,
Baxaraq hər tərəfə görürlər ki, qoşun nə?
Tək birco türk əsgəri onları qırır töküb,
Darmadağın etdiyi hərbi hissə tam çöküb.
Belə bir cəsarətə düşmənlər tamam mat qalır,
Qarşındakı əsgəri tək görəndə sarsılır.
Onlar türk əsgərinin kim olduğunu anaraq,
Bu zülümə hönkürüb için-için yanaraq
Çökdülər dizi üstə bu heyrotin içində
Əridilər vətənə sədaqətin içində.
Mübariz İbrahimovigidliyin örneyi,
Onun vətən sevgisi qüruru, ölməzliyi.
Yayıldı vətənimdə, bütün türk dünyasında,
Mübarizlik məktəbi yaşandı hər yaşında.
Rembə adı verildi bu məğrur igidimə,
Cəsuruq abidəsi ucaldı şəhidimə.
Gələcək nəsillərə Mübariz ünvan oldu,
Tarixin yaddaşında böyük qəhrəman oldu.
Mübariz igidliyi Nəbini ruhlandırır,
Onunla fəxr edərək bu yola can yandırır.

Nəbi yüksək rütbəli bir hərbiçilək olmuşdu,
Atası tək ucaydı, ota-qana dolmuşdu.
Hər gün deyirdi kaş ki, müharibə başlasa,
Qarşımda tab gətirməz nə dəş, nə də ki qaya.
Atılam meydanı, düşmənin nəfəsini,
Kəşorəm o azğının İrovanda səsini.
Alaram Qarabağın, Qubadlının haqqını,
Gedib Şuşaya qədər təkörəm düşmənlər qanını.
Rahət dura bilmirdi erməni qanıqlar,
Susayıb qanıma, bizi hər gün biçənlər.
Səhər-səhər yayılır hər yana qara xəbər,
Tovuzu tutubdular atəş ermənilər.
Əsgərlər arasında çoxlu yaralı var,
Düşmənlər cavab verib şəhid olur oğullar.
Bu anda bir xəbər də verildi xalqa bərdən,
Hamı ayağa qalxdı, hayırdı hamı yerdən.
Xalqın general oğlu Polad Həşimov şəhid,
"Qanın yerdə qoymarıq ölməz belə bir igid".
Bütün ölkə qarışdı hamı Polad söylədi,
Ali Baş Komandana bizə əmr edin dedi.
Polad, polad vüqarlı, çox dərman iradəli,
Hərbi güc-savadıyla daim gedib irəli.
Vətənə olan sevgi, sevgiyə olan inam,
Polad polad kimi yetişdirib bütöv, tam.
Sinesin sipər edib Aprel döyüşlərində,
Qəhrəmanlıq var onun türk qanında, genində.
Əskər kimi sevilib, komandir tək ucaldı,
Əsl hərbiçilik general adını aldı.
Ucalıqca sadəlik oldu baş ucalığı,
Ucalara qaldırdı şanlı vətən bayrağını.
Erməni vandalları Tovuzda can atanda,
Polad General kimi dayanmadı bir an da.
Layiqli cavab verdi dostasıyla düşmənlə,
Canın qurban eylədi doğma öz vətənə.
General şəhid kimi səs saldı bu adıyla,
Vətənə sevgi verən əzadlıq muradıyla.
Bu cəsarət hünəri xalqı oyadı o gün,
Qoşuldu bütün gənclər dəstə boy atdı o gün.

(Ardı var)